

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Basileae, 1551

Minos (argumentum)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-245](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-245)

nil Troianis proderat, cum aduersos deos haberent, sacra ac munera temere illis offerre. Neque enim eiusmodi est dei natura, ut ducatur muneribus quemadmodum improbus foenerator. Sed nos nimirum deliramus, si quando nos Lacedaemoniis propter munera acceptiores deo esse ducimus. Etenim graue esset, si deus ad donaria & sacrificia nostra respiceret potius quam ad animum, utrum iustus sanctusque sit. Ad quem equidem deum arbitror multo magis attendere, quam ad multi sumptus pompas atque sacra, quae nihil prohibet eum, qui multa in deum hominesque peccauerit, seu priuatus sit, siue resp. singulis annis perficere. Deus autem utpote a muneribus incorruptus, spernit haec omnia, ut ipse eiusque propheta praedixit. Vnde perspicuum est, & apud deum, & apud homines sanae mentis, iustitiam, & prudentiam praecipue honorari. Prudentes autem iustique sunt qui sciunt quae erga deum & homines agere atque dicere deceat. Cupio tamen ex te audire, quid in his ipse sentias. *AL.* Mihi uero o Socrates haud secus quam tibi ac deo uidetur: neque enim fas esset a deo me dissentire. *SO C.* Recordaris dixisse te in plurima dubitatione discrimineque uersari, ne te ipsum falleres, cum mala quandoque pro bonis optares? *AL C.* Memini. *SO C.* An uides non satis tutum tibi esse ad orandum pergere, ne quando te deus audiens imprecantem ista tua sacrificia renuat, aliud uero quiddam fortuitum reportes? Mihi ergo uidetur operae precium esse quietem agere: nam oratione Lacedaemoniorum propter magnanimitatem, id enim nomen honestissimum est omnium quibus insipientia significatur, non existimo uti te uelle. Quare necesse est expectare, donec discatur quemadmodum ad deum, atque ad homines habere se deceat. *AL.* Quando erit o Socrates, & quis praceptor? locundissime enim hunc hominem, quisquis erit, agnoscam. *SO CR.* Hic est cui tu curae es. Verum mihi uidetur, quemadmodum Diomedis Mineruam inquit Homerus ab oculis nebulam abstulisse, ut discerneret deum ab homine, sic & ab animo tuo prius oportere caliginem, qua nunc offunditur, auferre: deinde illa propius admouere, per quae seu bonum quid sit, siue malum dignoscas: nunc enim impos esse uideris. *AL.* Auferat seu nebulam ille uelit, siue quodcumque aliud. Etenim paratus sum nihil penitus praetermittere, quod ille praeeperit, quisquis denique sit, modo ipse sim melior euasurus. *SO.* Atqui ille mirum in modum tibi prouidet. *AL.* In illud itaque tempus hoc sacrificium differre optimum fore censeo. *SO C.* Et recte quidem: tutius enim est, quam tanto periculo se subicere. *AL.* Sic est o Socrates. Interea tamen quoniam mihi bene consuluisse uideris, hanc tibi coronam imponam. Diis autem & coronas, & reliqua omnia quaecumque decet tunc demum offeremus, cum diem illam aduentasse cognouero. Aduentabit autem quamprimum, diis uolentibus. *SO C.* Accipio & hoc, & quodcumque datum abs te mihi praeterea fuerit libenter uideo cum abs te accepi. Quemadmodum uero Creon apud Euripidem uidens Tiresiam coronatum, & audiens primitias coronam propter artem a militibus accepisse, ait, Augurium esse ducebam triumphales coronas, in tempestate enim uersamur, ut ipse nosti: sic & ego hanc abs te coronationem augurium esse duco. Videor autem mihi non minori quam Creon tempestate iactari, studeoque omnium amicorum tuorum uictor abire.

ARGUMENTVM MARSILII FICINI IN MINOEM
PLATONIS, VEL DE LEGE

QUID lex **M**INOS de lege requirit, ut quid lex communiter, quot eius species, unde sit, paucis comprehendamus. Si quis Platonis uerba in hoc libro De lege, & in libris de legibus, nec non de Rep. diligenter aduertat, sic legem uniuersali definitione describet. Lex est uera gubernandi ratio, quae ad finem optimum per commoda media gubernata dirigit, transgredienti poenam, obedienti premium statuens. Quo fit ut institutiones principum cum uera non sunt, nec ad optimum recto calle proficiscuntur, leges minime sint, sed decreta, edicta, instituta potius sint quam leges. A lege namque legitimum, a legitimo iustum, a iusto bonum, rectum, uerumque opus saepenumero nominatur, propterea legem ueram bonamque esse necesse est. Sequitur etiam ut lex aeterna sit, ac penitus immutabilis, & apud omnes gentes eadem de eisdem, si hoc modo uera sit: nam quae temporibus locisque & opinionibus permutatur, non lex, sed institutio nuncupatur. Legis autem species, ut ex Timeo, Phaedroque, et Gorgia colligitur, quatuor sunt. Prima diuina quam prouidentiam Plato uocat. Secunda caelestis, quam fatum. Tertia mouens, quam naturam. Quarta humana, quam prudentiam naturalem. Prima in mente diuina, quam Saturni legem Orpheus & Plato esse uolunt. Secunda in superiori anima mundi parte quam Iouis. Tertia

ita in mouente inferiori; illius potentia, quam prima Veneris. Postrema in hominis mente, quam secunda Veneris legem uocant. Prima à summo bono, quod supra mentem est, profluit. Secunda à mente & summo bono. Tertia à summo bono, mente, & uniuersali anima. Quarta à summo bono itidē, & mente et anima. Omnes uero ad ipsum bonum iterum reflectuntur. Prima in ideis, circa summū bonū, supra rationes. Secunda in rationibus, circa ideas, supra semina. Tertia in seminibus, circa rationes, supra formas. Quarta in notionibus, circa rationes, super actus & artes, quam regiam legem appellāt superni regis imitatricē. Vnde uero lex proficiscatur, ex ijs quæ dicta sunt elicitur. Ab ipso quippe rerū principio omnes, sed uario modo ut dictum est, manant. Quamobrem omnes illustres conditores legum inuentionem legum in deum, sed per diuersa nomina atq; media retulerunt. Zoroaster Bactria nis Persisq; leges tradens, in Horomasim. Trismegistus Aegyptijs, in Mercurium. Moyses Iudeis rectissime in patrem totius naturæ deum. Minos Cretensibus, in Iouem. Charondas Carthaginēsis, in Saturnum. Lycurgus Lacedæmonijs, in Apollinem. Draco & Solon Atheniensibus, in Mineruam. Pompilius Romanis, in Aegeriam. Mahometus Arabibus, in Gabrielem. Zamolxis Scythijs, in Vestam. Plato noster Magnēsis & Siculis, in Iouem, & Apollinem. Arcadibus autem, & Thebanis, & Cyrenaicis leges postulantibus, denegauit.

MINOS, VEL DE LEGE ▶

SOCRATES MINOS

VIDNAM Lex apud nos est? MIN. De qua lege interrogas? SOC. Est ne alii Quū inter-
quid quo lex à lege secundū quod lex est, differt? Aduerte planè quid qua- rogatur
ram. Sic enim interrogo, ac si dicam, quid est aurum: & si tu eodem modo, simpliciter,
de quo auro quæram roges, haud recte te percontari censerem. Neq; enim nō recte du-
aurum ab auro quā aurū, neq; lapis quā lapis à lapide quicquam differt: eo bitari de eo
demq; modo lex à lege nil discrepat, sed omnes idem sunt. Etenim lex unaquæq; illarum quod ē pars
similiter est, nec una magis & alia minus. De hoc ipso igitur uniuerso, quid lex est, gene-
ratim interrogo, quod si in promptu nunc habes, explica. MIN. Et quid aliud lex o So-
crates esset, q̄ lege recepta & approbata? SOC. An sermo tibi uidetur ea esse quæ sermone
dicunt, uel uisus quæ uidentur, uel auditus quæ audiuntur: aut aliud sermo, aliud pronun-
ciata, aliud uisus, aliud uisa, & auditus similiter atq; audita, nec non lex aliud, aliud lege re-
cepta? Sic ne, an aliter tibi uidetur? MIN. Sic utiq; SOC. Non ergo lex est, quæ lege rece-
pta. MIN. Non uidetur. SOC. Quid itaq; sit lex, in hunc modū consideremus. Si quis de
ijs quæ modo diximus, percontet dicens: postquā uisu asseritis quæ uidetur percipi, quid
est uisus quo illa percipiuntur, responderemus utiq; esse sensum huiusmodi qui per oculo-
los colores declarat: & de auditu interroganti, sensum qui per aures uocē haurit. Eodēq;
pacto si roget, postquam lege legitima cōstituuntur, quid est lex qua recepta recipiuntur,
utrum sensus aliquis uel declaratio, quemadmodū quæ discuntur, declarante sciētia com-
prehenduntur, & inueniuntur inuentione monstrante: quemadmodum salubria & noxia
medicina monstrantur: quæ uero dij cogitant, ut uates ferunt, diuinādi facultate noscun-
tur. Vaticinium nāq; rerum talium inuentio est: an non? MIN. Prorsus. SOC. Quid ho-
rum præcipue legem esse præsumimus: instituta ne ista atq; decreta? MIN. Mihi quidem
uidetur. Quid enim aliud quispiam legem esse dixerit? Ex quo apparet id totum quod ro-
gabas, legem ciuitatis institutū esse. SOC. Opinione ne ciuitatis legē uocas? MIN. Equi-
dem. SOC. Et fortè recte loqueris: forsitan uero in hunc modū melius intelligemus. Ali-
quos sapientes uocas? MIN. Voco. SOC. Nonne sapientes sapiētia sapientes sunt? MIN.
Ita. SOC. Et iusti iustitia iusti? MIN. Prorsus. SOC. Ergo & legitimi lege legitimi? MIN.
Nempe. SOC. Iniqui autē iniquitate iniqui? MIN. Certe. SOC. Legitimi uero iusti? MIN.
Ita. SOC. Iniqui autē iniusti? MIN. Iniusti. SOC. An nō pulcherrimū quiddā lex atq; iustitia?
MIN. Sic est. SOC. Turpissimū uero iniustitia atq; iniquitas? MIN. Turpissimū. SOC. Et illud
quidem ciuitates, ac reliqua omnia seruat, hoc autē peruertit, atq; corrūpit? MIN. Ita. SOC.
Ergo legē oportet, ut pulchrū aliquid cogitare, & ut bonū quærere. MIN. Quid nī? SOC.
An nō institutū ciuitatis legem esse diximus? MIN. Diximus. SOC. Nonne decreta quedā
bona, nōnulla etiam mala sunt? MIN. Sunt certe. SOC. Lex tamē mala non erat. MIN. Non
certe. SOC. Nō igitur ita simpliciter asserendū est, legē ciuitatis institutū esse. MIN. Nequa
quam mihi uidetur. SOC. Neq; enim congruit iniquam constitutionē legē esse. MIN. Nō.
SOC. Verūtamen opinio quedā lex mihi quoq; uidet: cumq; praua opinio minime sit, an
e non

Colligitur
definitio
trāslationeQuid uatici-
niumAlia falsa de
finitio legis,
& cōfutatioLex opinio
quædam est